

יא:

עין משפט גזר מצוה

דיני ממונות בשלשה פרק ראשון סנהדרין

מסורת הש"ס

צא א מיי פיר מהל
קידוש השם ה' נ
ועין השטת המדינה:
גזר ב מיי של ה' נ
צא ג ד ה מיי של שלשה
צו ו מיי של פיב הלכה
ח נאשיו את חיי
הכל ספי' ח':
צו ז מיי של פיב הלכה
טו:

א) ומספ' פ"ג, ט) ז'ל
יפנה לנסג ונל'ל בתוך
רש"י ב) ז'ל פקדן ופסח
ה) ומספ' ח' ו) ומספ' ופסח
ז) ומספ' ח' ו) ומספ' ופסח
ח) ז'ל טו, ר"ה טו, מעילה
ט) ז'ל טו, ר"ה טו, מעילה
י) ז'ל טו, ר"ה טו, מעילה
יא) ז'ל טו, ר"ה טו, מעילה
יב) ז'ל טו, ר"ה טו, מעילה
יג) ז'ל טו, ר"ה טו, מעילה
יד) ז'ל טו, ר"ה טו, מעילה
טו) ז'ל טו, ר"ה טו, מעילה

תורה אור השלם

1. כי אם אָל התקום אשר יבחרו יו אלהים משפט שבטוים כלשום את שמו עם לשבנו חרדשו ובאק שמהו
2. תקעו בחרש שופר בכל ליום ונגנן תהלים פ' ד
3. כי חק לישראל הוא משפט לאלה יעקב. תהלים פ' ה

גליון הש"ס

נמרא ועל אחר מהן אן ספריה, עין ר"ה דף טז ע"א תוספת ד"ה כ"ו:

מוסף רש"י

תקעו בחרש. נמרא ועל אחר מהן אן ספריה, עין ר"ה דף טז ע"א תוספת ד"ה כ"ו:

מעעני דוחא. מה שהקטני על פירוש הקונטרס בסוף כירה (שבת מו. ד"ה גלגל) והמוליא יין (סס ע"ג) מפוסק **סס: מן עושרי שובליא.** והא דמנא כפרק בתרא דמעשר שני (מ"ח) אמר ר' יהודה גרשונה היו שלחין מהירו והקטיו פירוטוה עד שלא הגיעו שעת ביעור עד שזכר ר' עקיבא ולימד כל פירות שלא באו לעונות מעשרות פטורים מן הבעור הכא ר"ג קודם לרבי עקיבא היה:

תקופת ראשונה על פירות הקונטרס בסוף כירה (שבת מו. ד"ה גלגל) והמוליא יין (סס ע"ג) מפוסק **סס: מן עושרי שובליא.** והא דמנא כפרק בתרא דמעשר שני (מ"ח) אמר ר' יהודה גרשונה היו שלחין מהירו והקטיו פירוטוה עד שלא הגיעו שעת ביעור עד שזכר ר' עקיבא ולימד כל פירות שלא באו לעונות מעשרות פטורים מן הבעור הכא ר"ג קודם לרבי עקיבא היה:

בתר דעברוהו. פירוש והיה לו חזר ר' אלעזר בן עזריה שהיה נשוי עמו לך אמר באנשי מנדה: **אז דלקטא מקופה פירש** הקונטרס מהו שיעור עד שזכר ר' עקיבא ולימד כל פירות שלא באו לעונות מעשרות פטורים מן הבעור הכא ר"ג קודם לרבי עקיבא היה:

בתר דעברוהו. פירוש והיה לו חזר ר' אלעזר בן עזריה שהיה נשוי עמו לך אמר באנשי מנדה: **אז דלקטא מקופה פירש** הקונטרס מהו שיעור עד שזכר ר' עקיבא ולימד כל פירות שלא באו לעונות מעשרות פטורים מן הבעור הכא ר"ג קודם לרבי עקיבא היה:

אין מעברין השנה א"א ביהודה. והא דר' עקיבא עיבר השנה כדמכבד דכמי (שמות נד) חג האסיף מקופה השנה וקשה לרבינו נמי דלאורייתא כדמכבד (דברים טו) שזמר את חדש האביב וכן פירות האילן (שמות כג) וחג הקציר כדברי מעשה ונראה דהיינו טעמא דמקופה משום דלא אפשר לעשות בה אכל בפירות האילן ובאביב עבידי דעטעו כהו:

אין מעברין השנה א"א ביהודה. והא דר' עקיבא עיבר השנה כדמכבד דכמי (שמות נד) חג האסיף מקופה השנה וקשה לרבינו נמי דלאורייתא כדמכבד (דברים טו) שזמר את חדש האביב וכן פירות האילן (שמות כג) וחג הקציר כדברי מעשה ונראה דהיינו טעמא דמקופה משום דלא אפשר לעשות בה אכל בפירות האילן ובאביב עבידי דעטעו כהו:

רבינו הנגאל

בנאפי ואוספיא על שזא דא תלתין יומין איני דוא איהו רבא חרש ומכיר רב ספא רבו דרבי ריש שלשים יום ואשיתו את חיי (ספ' כ"ח) כ"ח הקיף קמאי לעונותי כתיבי הקיף קמאי הוא רבן גמליאל דרואו שבתוב לא כתב אלא שופת והיה מלוא כנאפי ובאפי חכמי ואילו רש"י הוא עונותי מניא כדריביתן כהשוכר את הפועלים א"ר ג' עונותין חן אבא וכו' בתריה ויהוהו בן שאלא לא כתב ובאפי חכמי אלא ושפר כנאפי כלבד ומקופה דילמא ר' גמליאל לא כתב אלא בטר דעברו לרבי גמליאל ואחריבו כהריהו רבי אלעזר בן עזריה ומשום רבא ר' כהה הכי: ת"ר על ג' סימנין מעברין את השנה על האביב ועל פירות האילן ועל התקופה על ב' פותן ואילו רש"י: א' מותן אין מעברין ובמין שאביב אחר מהן הכל ספריה לעבר י"ל על אלו סימנים ועל כיוצא בהם היתה מסורת ביניהם שכל שנת פירות ממונה כהה שנת פירות י"ל רשות לעבר על הסימנים הללו וכדריביתן כהה פרק ארבעה ופ"א (ל) כי חחת דרשבה תקופת סבת דרש שעה עשר נוסף עברה להויה שזא וכל חחשה לה וכן היתה הלכה למשה מסיני שפעברין את השנה על האביב ועל הסימנים אחרים ואם אינו מעברין כשיעית ואל' דר' עקיבא חושבנה מעברין אלא דלרבי עקיבא שלא הגייה כמותו סמכי ואדר"ה"ן בן יהושע לא סמכי והדור עבד חושבנה דככריות (ג) משמע מעבורה דהמניה דקביעות ממש עבד ובידועלמי אמרינן כדכתיב דכשאלו יוכלין לעבר אתהו בארץ ישראל מעברין אותה בחולה לארץ רימיה יתוקאל כרוך בן נריה עיברו שחחדש שנתה כי הוי אומר זה ראש השנה וכתוב כי חוק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב (י"מה משפט ביום אף קידוש החדש ביום ת"ר אין מעברין את השנה בשני

בגשמים לפי שהעמים הולכין אחר תקופת החמה לפיכך כשהיא זריכה לעבר על פירות האילן וזה מנתקף עמו היו שמחין או דילמא על התקופה לחוד מעברין ומפני שיעבורה מן התורה אחא רש"י ג' למיפלג: על שלש ארלות. שלא הגיע אביב שלהן או שרויין כ"ד שמתאחר בהן זמן ביטול פירות האילן מעברין. שלשון מה"י **סס: על ששים מהן.** אפילו על עבר הירדן והגליל מעברין דהואיל וברובא דאי לא מנא אביב לא קרינן ביה חדש האביב ועל אחת מהן אין מעברין אפילו לא הגיע ביהודה והגיע בעצמך הירדן והגליל אין מעברין דהואיל ומביא עומר מעבר הירדן או מגליל דתמן כמנחות (דף סד:) כרמל דך ומנא אין אמרו אין מביאין עומר אלא מן הקרוב לירושלים דהיינו יהודה לא כיבר הקרוב לירושלים מביאין אותו ממקום רחוק ומעשה שזא עומר (מגילת ג'רמיון כו') ושמיה הלחם מנתקפת עין סוכר: **ובזמן שיהודה אחד.** מן המאחזרות הכל שמחין לפי שאין עומר כל להיות מנחה מן המזבח אלא מהיחוד הלך אס ביטל ביהודה ועיברה בשביל שהמים כשמגיע זמן העומר כבר יכשו תבואת שביהודה ואלו כך ומנא צעין זכרין להביאו משאר ארלות יסועד בשלל כיבר יהודה ובאחת מהממים אין קשה להם אפי' שראוי להביאו מהג' לפי שמנחתו להביאו משאר ארלות יסועד ככ"ד הקצוץ ביהודה: שכן על מקום. ירושלים והוא ביהודה: ששנה סתקפה. זו. שהלכנה אינה נראית לעליל לכל העולם דכתיב חדש כנסה: **הוי אומר זה ראש השנה.** שנה בראש חדש הוא אכל שאר חגים כאלמנע החדש הם וכתוב (מלכים סא) כי חק כלומר חק ישראל עושין כזאתו מה דהיינו קידוש החדש הרי הוא כמשפט ומשפט ביום דכתיב (דברים סא) ביום הגמילי את בניו כדדרשנין באחד דיני ממונות (תק דף ל:): בשני

גשמים לפי שהעמים הולכין אחר תקופת החמה לפיכך כשהיא זריכה לעבר על פירות האילן וזה מנתקף עמו היו שמחין או דילמא על התקופה לחוד מעברין ומפני שיעבורה מן התורה אחא רש"י ג' למיפלג: על שלש ארלות. שלא הגיע אביב שלהן או שרויין כ"ד שמתאחר בהן זמן ביטול פירות האילן מעברין. שלשון מה"י **סס: על ששים מהן.** אפילו על עבר הירדן והגליל מעברין דהואיל וברובא דאי לא מנא אביב לא קרינן ביה חדש האביב ועל אחת מהן אין מעברין אפילו לא הגיע ביהודה והגיע בעצמך הירדן והגליל אין מעברין דהואיל ומביא עומר מעבר הירדן או מגליל דתמן כמנחות (דף סד:) כרמל דך ומנא אין אמרו אין מביאין עומר אלא מן הקרוב לירושלים דהיינו יהודה לא כיבר הקרוב לירושלים מביאין אותו ממקום רחוק ומעשה שזא עומר (מגילת ג'רמיון כו') ושמיה הלחם מנתקפת עין סוכר: **ובזמן שיהודה אחד.** מן המאחזרות הכל שמחין לפי שאין עומר כל להיות מנחה מן המזבח אלא מהיחוד הלך אס ביטל ביהודה ועיברה בשביל שהמים כשמגיע זמן העומר כבר יכשו תבואת שביהודה ואלו כך ומנא צעין זכרין להביאו משאר ארלות יסועד בשלל כיבר יהודה ובאחת מהממים אין קשה להם אפי' שראוי להביאו מהג' לפי שמנחתו להביאו משאר ארלות יסועד ככ"ד הקצוץ ביהודה: שכן על מקום. ירושלים והוא ביהודה: ששנה סתקפה. זו. שהלכנה אינה נראית לעליל לכל העולם דכתיב חדש כנסה: **הוי אומר זה ראש השנה.** שנה בראש חדש הוא אכל שאר חגים כאלמנע החדש הם וכתוב (מלכים סא) כי חק כלומר חק ישראל עושין כזאתו מה דהיינו קידוש החדש הרי הוא כמשפט ומשפט ביום דכתיב (דברים סא) ביום הגמילי את בניו כדדרשנין באחד דיני ממונות (תק דף ל:): בשני